

[Kr. Kristensen.]

er interesserede i, hvordan Skolens Virksomhed foregaar, og i den Uddannelse, som den Lærerstand, vi har ude omkring i Landet, har til sit Arbejde. Og nu skal jeg gerne indrømme, at selvfølgelig kan der være Mangler ved Læreruddannelsen, og der kan være Mangler ved Undervisningen og ved de Resultater, den har at opvise; det skal jeg villigt indrømme, men jeg er rigtignok ikke saa overbevist om, at det bliver syndelig bedre, fordi vi lader vore Lærere sidde et Par Aar mere paa Skolebænken. Jeg har den Opfattelse, at naar Undervisningen maaske har sine Mangler, er det ikke begrundet i, at Lærerne i al Almindelighed ikke har Kundskaber nok, men mere i andre Omstændigheder: at de maaske ikke har tilstrækkelig Evne til at lære det fra sig, som de kan. Selvfølgelig vil jeg ogsaa være villig til at gaa ind i en Forhandling om, hvilke Reformers der kan tjene til Højnelse af Lærerstanden og i det hele taget til at skaffe bedre Resultater paa Skolens Omraade, for jeg er fuldstændig enig i den Betragtning, at det gælder om, at vi har den bedst mulige Undervisning i vor Folkeskole, idet nu en Gang saa godt som alle Landets Børn gaar i den.

Det ærede Medlem Hr. Wilhelm Rasmussen var tilsyneladende uhyre glad ved, at det var et Krav, der var kommet fra Lærerstanden, det var egentlig Danmarks Lærerforening, der havde rejst Kravet om en udvidet Læreruddannelse og fremhævet det saa stærkt. Ja, det er rigtigt nok, at det er Danmarks Lærerforening eller i alt Fald Danmarks Lærerforenings Bestyrelse, for der staar jo mange, mange Medlemmer i Danmarks Lærerforening, som slet ikke er med i dette Krav; det gaar i dette Tilfælde som i saa mange andre, at Organisationen tager Magten fra den enkelte. Jeg vilde imidlertid mene, at det havde været fuldt saa naturligt, om det var et Krav, der var kommet fra den almindelige Befolkning, desfordelst at det dog er den store Mængde ude i Landet, der har Interesse i det; de, der sender Børnene til Skolen, fremfor dem, der har det direkte Arbejde i Skolen. Det havde været fuldt saa naturligt og begrundet, om Kravet var kommet fra den almindelige Befolkning, men der har man efter min Opfattelse ikke Følelsen af, at Lærerstandens Uddannelse er saa daarlig, som Lærerforeningen vil gøre den til. For øvrigt vil vist ogsaa Lærerne meget have sig det frabedt, hvis vi begynder at kritisere dem for, at de ikke kan gøre deres Gerning nogenlunde; en saadan Kritik vil de vist

meget have sig frabedt, men naar Danmarks Lærerforening saa stærkt kræver Ændringer, fordi man ikke er paa Højde med Tidens Krav, synes jeg, der deri maa ligge en Underkendelse af Lærernes eget Arbejde, en Underkendelse, som jeg slet ikke vil gøre til min, fordi jeg ikke mener, den er berettiget, men jeg synes, som sagt, at der ligger noget af en saadan Underkendelse i Danmarks Lærerforenings Stilling.

Hvad nu angaar det foreliggende Forslag, er der adskillige Ting i det, som jeg ikke anser for paakrævet. Jeg mener, som sagt, ikke, at Virksomheden i Skolen bliver bedre i samme Forhold, som Lærerne faar større Uddannelse. Jeg har for øvrigt heller ikke den Tro, at Børnenes Undervisning bliver stort bedre af, at de gaar noget længere i Skole. Der er Folk, der i det Stykke har meget mere Overtro paa Undervisningens Værdi, end jeg har. Jeg kunde for saa vidt give Grundtvig Ret, og jeg appellerer i saa Henseende til den højtærede Undervisningsminister, der jo er en Ætling af Grundtvig. Grundtvig har i sin Tid udtalt, at den bedste Skole for Drengene i Overgangsalderen er dygtige og driftige Borgers Huse, og jeg tror, det er en grumme sund Betragtning, at praktisk Arbejde undertiden er langt mere værd end mange Skoletimer. Derfor vilde jeg nødig, at man skal faa alt for stor Overtro til, hvad Undervisningen i Skolerne har at betyde, og derfor vil jeg selvfølgelig ogsaa være en Modstander af, at Alderen for Optagelse paa Seminariet nedsættes. Jeg kunde endogsaa have Lyst til ligefrem at stille det bestemte Krav, at ingen under 20 Aar maatte optages paa et Seminarium. Jeg tror, det vilde være et uhyre stort Fremskridt, om det blev saaledes, at Folk lærte noget praktisk Arbejde, inden de gik Lærervejen, og for Resten ogsaa, inden de gik den studerende Vej. Vi ser alligevel mange Steder, at naar de, der har gaaet i Skole al deres Tid, kommer ud i det praktiske Liv, er de — ja, jeg skal ikke bruge et stærkt Udtryk, for ellers kunde jeg sige, at de er til Grin for Borgerskabet, medens derimod Folk, som har faaet mindre Undervisning, men har praktisk Haandelag i de forskellige Situationer, de bliver stillet overfor, undertiden opnaar store og glimrende Resultater.

Derfor vil jeg mene, at det vilde være en Fordel, at man, inden man gik Lærervejen eller i det hele taget den studerende Vej, havde noget praktisk Begreb om det daglige Arbejde ude iblandt de Folk, man dog til syvende og sidst skal arbejde iblandt.